

קדם גולדן

אל קרקעית הקרקפת

דג באקווריום בפאב

קבעו לך משכן כבוד מזהיר:
שלחן מכאן וכאן, באמצע קיר –

נשקוף לחשכות, רק המכל
מוצף באור הנאון הכחלחל

ובחם – כמעט חם טרופי – מערסל.
סביבך עולה עשן ומסתלסל,

ויש שהזכוכית תרעיד גלים
במוזיקה גרועה. אתה משלים:

שוחה במים עכורים, שמח
וטוב לבב, אתה שוכח

וייטנאם

על נהרות יושבים, שורפים
את הזמן. ממול עוברת סירה
בשתי תרועות, כשלדג תר אחר
טרפו. ענין שבשגרה. המים
זעים ונפתלים לכאן ולשם
בשבל הלבן.

על מי פרעות
בוכים-מוחים; אין כמים אלה בעולם,
ושפע צמחיה עבת דיו.

שְׁזוּפִי עוֹר, עֶקְוָצִים, מְגֻדָּפִים
יְקוּמוּ בְּזַעַת הַצְהָרִים
לְהֶאֱהִיל בְּכַף יָדָם לְרֵאוֹת
צָפוֹר חֵשׁ לְאָכֵל חוּצָה שְׁמִים.

אֵין פּוֹצָה פִּיו. וְהֵם צוֹפִים כִּיצַד
צֶלֶם נְפוּץ מֵהֶם כְּשֶׁהִמוּקֵד נֶצֶת.

תספורת

"פְּסִיכּוֹסוֹמָטִי, הַכֹּל פְּסִיכּוֹסוֹמָטִי", הִיא מְסַנֶּנֶת בְּשִׁקְטָה וְגוֹרֶפֶת בְּעֵדִינוֹת אֶת
הַשֹּׁעַר, קוֹצוֹת-קוֹצוֹת, אֶל הַיָּעָה הָאָדָם. בַּחֲלוֹן אֹרֶךְ בִּקְרָה עֵז וּבָיִם עֲנָנִים.

הִיא, מִי יִשְׁנָה אֶת בְּגָדֵי כְּלָאִי וְיוֹצִיאֲנִי מִן-הַסֵּד הַזֶּה, אוֹמֶרֶת הַנֶּפֶשׁ וְנִחְבֶּטֶת כְּכַדּוֹר
בֵּין הַמַּחְצוֹת. רָגַע מְנַתֶּרֶת בְּמַעֲיָה – אוֹלֶקוֹס מְכָאִיב – רָגַע נוֹסֶקֶת רוֹם, מְאֻמֶּרֶת
אֶל קֶרֶקֶעִית הַקֶּרֶקֶת.

שֶׁעַר נוֹשֵׁר, שְׁלֶכֶת מַחְלָפוֹת, כָּל יַעֲרוֹת נִיוֹ אֵינְגֶּלְנֵד בְּסוֹף אוֹקְטוֹבֶר עַל רִצְפַּת
הַכִּיּוֹר.

בִּקְרָה.